

SRH2014 - Den třetí - 9.8.2014

Vstávám opět před šestou. Spalo se fantasticky, probudil jsem se jen jednou, když někomu v autě začal houkat alarm. To už tak bývá, zkrátka občas je někdo nepozorný. Po včerejší túře mám docela hlad. Na rozdíl od včerejška tedy přehazuji pravidelné úkony. Nejprve vařím kávičku a sleduji počasí. Nevypadá to úplně špatně, přesto tuším, že toto SRH se vymyká běžnostem. To počasí není stabilní, zkrátka není jasné jestli vyleze sluníčko, nebo začne pršet. Lezu do auta, abych změřil teplotu. Je 5C. Zapínám CRK-10A a na první výzvu mne volá Peter I2CZQ. Ptá se mne, kolik sot mám dnes v plánu. Nemám to rozmyšlené, ale hrdě prohlašuji, že dnes to budou opět tři kusy. Podmínky postupně odchází a tak vyndávám HB1B a přeladuji na 80m. Okamžitě se ozývá Fanda OK1AKJ, pak Jirka OK2BDF/p a nakonec ještě Karel OK1DKO. Dojedu jsem oblíbené rybičky v tomatě, беру mapu a chystám se na pravidelné ranní kolečko. Ve vedlejším rakouském táboře je klid, zdá se tedy, že nehrozí příhoda ze včerejška.

Koupel byla vynikající, dnes tedy opustím Soumarák a pojedu k Vaškovi. Koukám ještě, v kolik vyšlo sluníčko a snažím se odhadnout, kdy se mi asi vysuší stan. Předpokládám, že bych mohl odjet asi kolem desáté. Je něco po šesté a tak rychle vypočítávám, zda si mohu dát ještě hlt toho hnusného sladkého rumu. Pro jistotu vyndávám měřič alkoholu v krvi. Zkrátka si dám dva loky a pak než budu odjíždět, tak se přeměřím.

Sledovat probouzení tábora je docela zajímavá věc. Balím anténu a radiové vybavení. Na poslední chvíli ještě pomocí HB1B měřím stav LION baterie. Ukazuje to 11,6 V, tedy energie mám ještě dostatek. Kompletně vyndávám veškeré věci z auta a znovu vše pečlivě skládám v kufru do komínků (na rozdíl od jednoho účastníka expedice, který si před expedicí neumyl ani auto HI). Prý kdyby ho umyl, tak se mu rozpadne HI. Je to zajímavé, ale čím je člověk starší, tak mu „bordel“ začíná vadit. Nebo je to možná způsobeno tím, že je potřeba si připomenout, kde a co vlastně sebou mám.

Dělám si ještě jednu kávu, kdyby tady byl Luboš OK1UN, tak by o té kávě prohlásil, že je stoprocentně brazilská. Začíná mi být smutno a docela se těším, až se sejdu s kluky. Vstává sousedův kluk a do téměř spícího tábora startuje svoji motorku bez tlumiče výfuku. Vůbec mu nevadí, že zřejmě zburcuje polovinu spících. Halt té mladé generaci asi chybí empatie. Opravdu toto může udělat jen moula. Docela mne to nadzvedlo a tak na něho řvu. Vypíná zapalování a divně kouká. „To ti nevadí, že vzbudíš polovinu tábora?“, povídám. „Musím pro rohlíky“, a bez další konverzace nastartovává a odjíždí. Má zde rodiče, těm to asi nevadí a tak jsem zase naprosto zbytečně obětoval trošku životní energie. Vyndávám počítač a připojuji ho na internet. Než to vše oschne, tak si přečtu Emaily a zprávy.

Sluníčko nádherně hřeje a já vymýšlím plán. Ještě nikdy jsem nebyl na Silnické hoře. Není to odsud daleko a z Kunžvartského sedla je to opravdu kousek. Pak to vezmu na Libín a přes Prachatice se přesunu na Klet. Z Kleti pak už je to kousek k Vaškovi DCS.

Pečlivě balím již oschlý stan, vše nakládám do auta a posledním pohledem se loučím se Soumarákem. Auto nechávám v sedle vedle benzínky a vydávám se po zelené značce.

Postupně stoupám a přemýšlím, jak tento kraj mohl vypadat před rokem 1989. Potkávám i nějakou rakouskou dvojici. Nesou košík, ale v něm vůbec nic. Že by tady nic nerostlo? Podle GPS na vrchol žádná cesta nevede, nastavuji tedy v Garminu navigaci podle azimutu. Přecházím nějakou louku a pouštím se do lesa. Je zde nádherný klid.

Malinko mi to připadá jako v Novohradských horách. Je zde plno borůvčí, ale borůvek nic moc. Postupně se blížím k vrcholu. Podle mapy by tam měla být skála.

Tak toto je vrchol. Lezu na něj, ale nakonec se rozhodujuj, že anténu natáhnu těsně pod ním a vysílat budu ze zídky, která zřejmě označuje dělení pozemků. Natahuji anténu a nestačím se divit. No schválně – kolik na obrázku vidíte hub? Je toho tady opravdu hodně. Pravděpodobně začíná houbařská sezóna. Volám ještě pomocí GSM bráchovi a sděluji mu, že za 5 minut budu aktivní z JC-033. Celkem bez problémů se rozjždí slušný pile up. Bohužel brácha nikde. Že by to dnes do Liberce nefungovalo? Pak mne napadá finta a uprostřed pile upu dávám Pepíkovu značku. Chvilí je na druhé straně klid, ale pak se nesměle ozývá. Prý se mu nechtělo do toho pile upu a čekal, až to odezní. Ještě mu stačím říci, že dnešní sked zrušíme. Budu u Vaška a asi se budeme věnovat něčemu jinému, než rádiu.

Stále mne někdo volá. Při první větší mezeře se omlouvám, musím dál, ale brzy se ozvu z Libína. Balím a pomalu se přesunuji k autu. Fotím ještě Kunžvartské sedlo.

Postupně přicházím k autu. Tak a vzhůru na Libín. Ještě se stavuji (po odbočce na Lenoru) v domku pana Randáka. Prodává zde keramiku a plno krásných, na skle malovaných, obrázků.

Pokud se v tomto kraji potulujeme s Janou, pak nikdy neodoláme. Pan Randák je šíleně „ukecaný“ pán a tak již jen poslouchat jeho vyprávění, tak to je zážitek. Pokračuji dál přes Lenoru a zdravím se se seržantem Charlesem Havlátem, který má před Volary svůj pomník. Určitě se tady ještě zastavím. Poslouchám rádio a sleduji, jak meteorologové začínají vyhrožovat. Prý se mohou vyskytovat přivalové deště. Přijíždím do libínského sedla.

Fotím svého „Ferdu“ na pozadí Bobíka a pomalu stoupám k rozhledně.

Mám hlad, znaleckým okem hodnotím, kolik masa a rozemletých kůží může ta klobása obsahovat. Ale co, hlad je hlad. Ještě vloni zde prodávali točený a výborný birel. Letos mají bohužel již jen lahvový.

Zkouším fotit i birelové „zátiší“, ale skutečně se mi to nedaří. Konstatuji však, že růžičky jsou pravé. Ta příroda.... Přemýšlím, odkud budu vysílat. Nakonec se rozhoduji pro „balvanové“ QTH.

Rychle zvládám pile up a zkouším se ještě vyfotit pomocí samospouště.

Docela se těším na kluky, rychle balím a chvátám z kopce k autu. Napadá mi ještě, že v blízkosti je další sota JC-035 Volovický vrch. Nikdy jsem tam nebyl, nastavuji do GPS souřadnice a chci odbočit z hlavní cesty. Bohužel zde probíhá nějaký cyklistický závod a odbočka je uzavřena. Co se dá dělat, však mám v plánu ještě Kletř a to určitě nebude „procházka rájem“. Bez větších problémů zajíždím až na parkoviště pod Kletř. Vloni jsem šel na vrchol po cestě, nyní se rozhoduji, že půjdu pod lany. Musím dobrovolně přiznat, že to skutečně nebyla procházka rájem. Nakonec jsem však použil fintu mého kamaráda, kterou velice často aplikoval na lyžích. Tenkrát mi radil: „Hele to chce duševní doping. Já to dělám tak, že se zavěším za nějakou zdatnou běžkyni a koukám ji na zadek. To tě normálně bude táhnout nahoru“. Nevinně se rozhlížím, zda tu nějaká není. Sakra, kde ji mám vzít? Nakonec jdu jen tak sám. Rozhodl jsem se, že se budu dívat max. 3m před sebe, abych neviděl na vrchol. To pomohlo, docela jsem došel v klidu. Trošku mne však rozčiluje to, že v dáli je slyšet bouřka. Rychle buduji pracoviště, chudák anténa je tentokrát pokrácena a skutečně ji lze nazvat „pádlovkou“.

Začíná hřmít čím dál více. Dokonce na jižní straně je vidět nějaký déšť. Rozhoduji se, že dolů pojedu lanovkou. Cesta probíhala velice příjemně, až na to, že ten déšť se rychle přibližoval. Dalo se to však zvládnout a tak první kapky mne zastihly již v autě. Nastavuji cíl cesty – České chalupy a pomalu se vydávám k Vaškovi. Bohužel Vašek s klukama (MKX, FII) je ještě na pašiových hrách.

Pašije (z lat. passio – „utrpení“) je v původním významu vyprávění o utrpení a smrti Ježíše Krista. Označují se tak buď přímo evangelní vyprávění nebo příběhy, dramatické hry, liturgická čtení či hudební skladby, které se jimi inspiřují a toto téma zpracovávají. Název pochází z prvního slova při předčítání či zpěvu evangelních pasáží při liturgii (Passio Domini nostri Iesu Christi secundum... „Utrpení našeho Pána Ježíše Krista podle...“).

Wikipedia

Zdravím se tedy s maminkou Vaška (úžasně příjemná paní) a jdu se porozhlédnout po okolí.

Antény Vaška skutečně nelze přehlédnout. Nakonec se všichni vrací a Vašek nandává svoji zástěru. Tak na toto jsem se celý den těšil.

Tak tomuto se říká „mňamka“.

Sedíme u krbu a diskutujeme nad všemožnými tématy. Bavíme se i o tom, kolik ryb asi Vašek ve svém rybníku má. Nakonec se dohadujeme o tom, že pokud budeme mít jasný zdroj světla, tak určitě můžeme vidět plno raků, kteří lezou na pláž. Předvádím svoji LED svítilnu 1000 lumenů.

<http://www.dx.com/p/zhishunjia-zsj-t29-cree-xm-l-t6-1000lm-5-mode-white-flashlight-black-1-x-18650-317226>

Odcházíme si na ty raky posvítit. Bohužel to raci asi slyšeli a stáhli se někam jinam HI. Jdeme spát a ještě dlouho si s Vládou OK1FII povídáme. S Jardou OK1MKX samozřejmě ne, protože se odstěhoval do jiného pokoje (prý chrápe HI). Docela nás to pobavilo, protože neznám chlapa po padesátce, který by spal jako myška.